

El PSM, en una greu crisi

El PSM – Entesa Nacionalista afronta la pitjor crisi de la seva història. L'agrupació del poble de Mateu Morro, controlada per ell, ha trencat amb el partit.

El PSM rebia la setmana passada un cop molt fort. Probablement el més fort dels molts que ha rebut durant els seus 29 anys de vida. L'agrupació del poble de Santa Maria, que de fet és dirigida per Mateu Morro, exsecretari general del PSM fins al novembre passat, anunciava que es convertiria en candidatura independent per a les eleccions municipals del 2007 per així intentar mantenir el poder local, del qual disposa amb majoria absoluta des que l'any 1991 Morro es convertí en batlle gràcies a una moció de censura que fou possible per un trànsfuga del PP. La batllessa actual –que substituï Morro quan aquest era conseller d'Agricultura del Govern del Pacte de Progrés–, Rosa Vich, explicà que la futura agrupació independent estarà “oberta” a tots els progressistes de la localitat i confessà alhora que no pot “garantir” que demà el vot pel PSM fàctica. És a dir, ni més ni menys que una escissió. La direcció actual del partit, encapçalada per Bartomeu Vicens, intentà llevar ferro a l'assumpte.

La crisi. Morro negà cap mena d'intenció supramunicipal, i reduí la qüestió a un simple assumpte local de Santa Maria, però sense explicar com es pot entendre que una agrupació en bloc se'n surti del partit, no demani el vot per aquest i es continuï considerant part del PSM. Segons el *Diario de Mallor-*

ca, a més, la crisi pot escampar-se a altres municipis i, més enllà del fet local, amenaça seriosament d'assolir un àmbit molt més ample.

Fa dues setmanes, gent de l'entorn de Francesc Antich, secretari general del PSIB-PSOE, filtrava discretament a la premsa que s'havien produït contactes entre Morro i el màxim dirigent socialista. Més tard, va transcendir que l'exsecretari general del PSM s'havia vist amb Francina Armengol, secretària general del PSIB-PSOE-Mallorca i responsable orgànica de les operacions socialistes per preparar el terreny municipal a fi d'enlairar el seu partit el 2007. Els socialistes tenen en l'àmbit local una part fonamental de l'estratègia electoral dels dos anys vinents. De sempre, xuclar el poder local del PSM ha estat una constant en les intencions del PSIB. Mai no ho ha aconseguit de forma aclaparadora, però. Morro, durant els anys del Pacte de Progrés, denuncià públicament la voluntat del PSOE d'ofegar el PSM i es va convertir en el mur de contenció davant les pretensions socialistes. Tanmateix, ara, si més no, manté una relació fluida amb els socialistes.

La direcció del PSM intentà contrarestar el cop el mateix dia que es produïa. Protagonitzà una intensa ofensiva als mitjans de comunicació per fer veure que l'agrupació de Santa Maria l'ú-

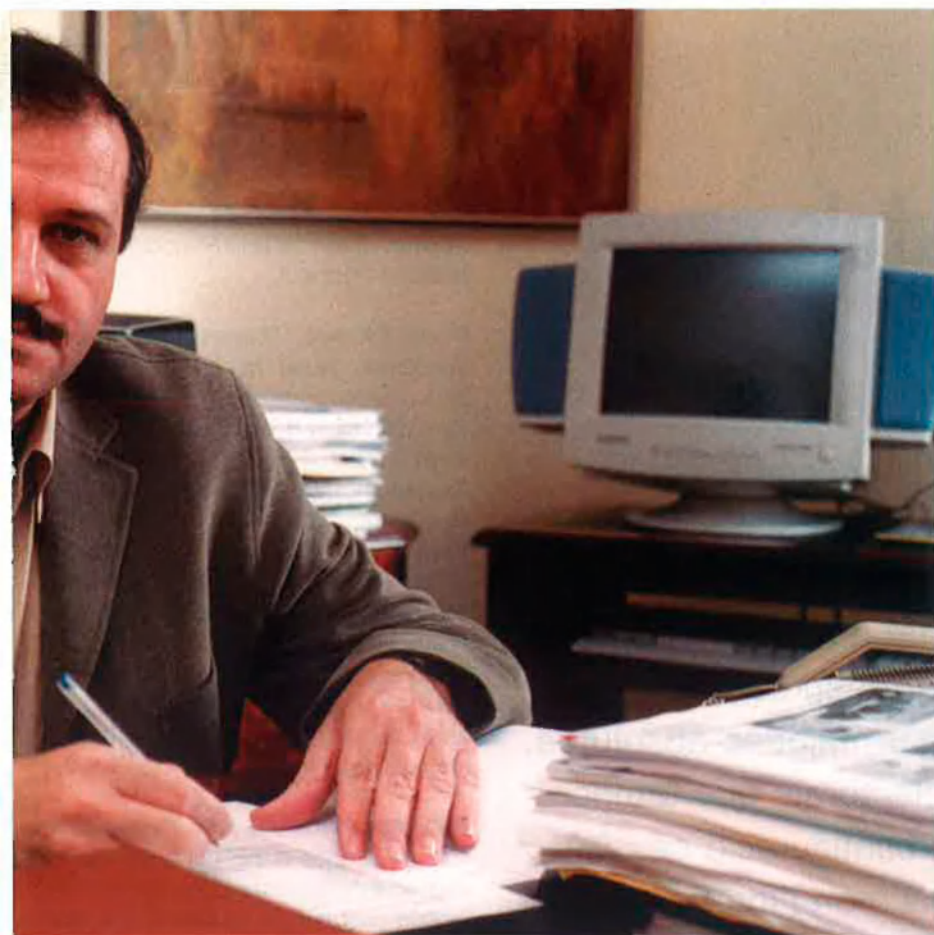

JOAN CELIA

nic que havia fet era “avançar-se” a l'estratègia que el partit havia d'aprovar el dissabte de la setmana passada en el consell polític, que era impulsar debats locals per crear una mena d'assemblees per “obrir” el partit i buscar alternatives “des de baix a dalt” per a oferir un projecte general atractiu per a les eleccions del 2007. Ho explicava a aquest setmanari Gabriel Vicens, actual secretari general, si bé reconeixia la “inconveniència” de l'actitud de l'agrupació de Santa Maria, però de cap manera la considerava “fora” del partit i, en resum, que no calia donar-li “ex-

S'allunya la coalició PSM-EU/Verds-ERC

A les eleccions generals del 2004 es va formalitzar la coalició Progressistes de Balears (PSM-EU/Verds-ERC). L'esclat de la greu crisi del PSM coincideix amb l'anunci de la pràctica impossibilitat de reeditar-la. En efecte, ERC considera que el PSM no vol ni considerar l'opció de col·laborar amb ells, tal i com li havien demanat. A través d'un comunicat, els republicans feren públic que donen per “tancats” els contactes i que a partir d'ara “començarem a teixir” el camí propi, amb l'objectiu de presentar una oferta de candidatures municipals a Balears que abasti el 85% de les localitats, les quals hauran d'impulsar les llistes autonòmiques. D'altra banda, el PSM dóna per segura la no-reedició de Progressistes, i confia en la via de les assemblees locals per oferir un projecte “nou i obert” però de cap manera vinculat a sigles “de partits que no ens aportarien res”, com són ERC i EU-Verds.

cessiva" importància. En aquells moments, possiblement, no sabia que la batllessa del poble de Morro anunciava que no es podia comprometre a demanar el vot a la llista autonòmica del PSM el 2007, la qual cosa equivalia a l'anunci d'una clara escissió. La intenció de desviar el cop quedava anorreada. L'abisme entre el sector de Morro –de moment, públicament només acotat al seu poble– es consumava, tot i que cap de les parts ho vol reconèixer. Els rebels diuen ser encara militants del partit, a pesar de la clara declaració de guerra.

Un altre membre de la comissió executiva del PSM confessava el mateix dia a aquest setmanari que el "cop ha estat molt fort", per ser Morro qui és i què significa per al partit, i definia l'actitud de l'exsecretari general com "una traïció". Segons aquest directiu nacionalista, el que deu buscar Morro és que l'expulsin, "però no ho aconseguirà", assegurant amb vehemència.

L'allunyament de Morro de la direcció –formada per un còctel entre els antics oficialistes i renovadors– que sorgí del congrés del passat novembre és total i absolut. Extraoficialment s'ha conegut que Morro acusa els oficialistes –antics aliats seus– d'haver-li girat

Morro no ha atès cap invitació de la direcció per fer algun gest en favor de la unitat

l'esquena i no haver-lo defensat dels atacs que considera que va rebre dels renovadors, els quals es mostraren molt crítics amb ell des de l'endemà de la derrota electoral del 2003 i fins al congrés del 2004. L'allunyament de Morro és tal que ni tan sols va assistir al congrés. Des d'aleshores no ha atès cap invitació de la direcció per fer algun gest en favor de la unitat. Ni tan sols ha recollit el guant ofert en forma d'algun càrrec representatiu o més de caràcter executiu. A pesar de tot, la direcció ha seguit la consigna de dir que el congrés havia resolt els problemes del PSM i que la unitat era més forta que mai.

Tenint en compte els esdeveniments, però, no sembla que la realitat acompanyi el desig de la direcció del PSM.

Miquel Payeras

Una de tantes

'Pancarteros' amb sotana

Glòria Marcos

El dia 18, una manifestació, amb l'eslogan "la família", ha reunit allò més granat de la dreta política i la jerarquia eclesial. Llavors, el problema és que, després de tantes expressions de rebuig a la guerra, contra la precarietat laboral, a favor dels drets dels immigrants o per exigir la fi del genocidi dels pobles oprimits..., més d'una vintena de bisbes han decidit manifestar-se per primera vegada ara i assistir a una expressió política excloent que, en compte de reivindicar drets, pretén excloure alguns col·lectius de situacions de què poden gaudir altres. Com diu un comunicat que acabe de llegir: "L'Església s'ha atribuït una representativitat tant de creients com de no creients que, com és obvi, els no creients no li hem atorgat." Des d'aquesta perspectiva, cada vegada em repugna més que la jerarquia més rànica i reaccionària continue reiterant que el paper de la dona és la maternitat i l'atenció als altres, criminalitze l'ús del preservatiu per a previndre la sida i els embarassos no desitjats, vulga imposar a tots/es l'educació confessional, continue sense acceptar la separació de l'Església i l'estat, la qual cosa li condueix a pretendre paraitzar les reformes legislatives i exigir l'objectió de consciència davant del matrimoni entre homosexuals. De fet, no volen renunciar al control de la societat que tan bons dividends li atorga. Però, encara que a algú li pesse, no hi ha un model únic de família, hi ha persones que defensem una societat laica i que continuarem reivindicant els drets civils i la igualtat. Per això, tots els ciutadans/es demòcrates estem convocats a participar en el dia de l'orgull gai i lesbic.